

➤ **ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ** στον κόσμο, ερευνά μεγάλα θέματα της διεθνούς ειδησεογραφίας -ήδη συμπλήρωσε 12 χρόνια στην ομάδα των «Νέων Φακέλων» στον ΣΚΑΪ- ξεκίνησε τη συγγραφή βιβλίων, είναι μαμά. Η Σοφία Παπαϊωάννου θυμώνει για όσα περνάμε

και δεν μας αξίζουν, μιλά για τα βλήματα αποδοκιμασίας που συναντά στο εξωτερικό, αναζητά διεξόδους στη δημιουργικότητα, αρνείται να καταθέσει τα όπλα και δηλώνει πρόθυμη να μείνει στην Ελλάδα και να παλέψει.

Σοφία Παπαϊωάννου

«Δεν μας αξίζει αυτή η κρίση»

Ξεφεύγει από την παγίδα του θυμού και πεισιμώνει τόσο, ώστε δεν εγκαταλείπει τη χώρα της

Στη **ΝΑΤΑΛΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ**
 n.andrikopoulou@realnews.gr

■ **Επετα από σχεδόν 13 χρόνια στην ομάδα των «Φακέλων», σκεφτήκατε ποτέ να ακολουθήσετε αυτόνομη πορεία;**

Πιστεύω πολύ στο «η ισχύς εν τη ενώσει» στην εκπομπή. Όλα αυτά τα χρόνια έχουμε δημιουργήσει μία πολύ ικανή ομάδα από δημοσιογράφους, οπερατέρ και μοντέρ, που δουλεύουμε όλοι ενωμένα. Οσο δουλεύει ο ένας το θέμα της τρέχουσας εβδομάδας, δίνει χρόνο στους άλλους να προετοιμαστούν. Αισθάνομαι ότι έχω κάνει μία αυτόνομη πορεία μέσα στην εκπομπή, διότι διαλέγω τα θέματα που κάνω και τα φτιάχνω με τον τρόπο που θέλω. Νομίζω ότι αυτός είναι και ένας από τους λόγους της επιτυχίας των «Νέων Φακέλων»: τρεις δημοσιογράφοι με ξεχωριστά ενδιαφέροντα και διαφορετική προσέγγιση παρουσιάζουν εναλλάξ την έρευνα της εκπομπής.

■ **Ποια είναι η μεγαλύτερη παγίδα που κρύβει η πρωτόγνωρη κρίση την οποία βιώνουμε στη χώρα μας;**

Μεγάλη παγίδα θα είναι όλη αυτή η πίεση και ο θυμός που αισθανόμαστε να εκδηλωθεί σε επιθετικότητα και να μη μας αφήσει να πάρουμε σωστές αποφάσεις και τις κατά το δυνατόν, κατάλληλες λύσεις και παράλλη-

λα να μας κάνει να καταθέσουμε τα όπλα και να μην παλέψουμε.

■ **Ερχεστε συχνά σε επαφή με αξιωματούχους και δημοσιογράφους στο εξωτερικό. Έχετε γίνει αποδέκτης υποτιμητικών σχολίων για τους Έλληνες;**

Όταν πέρυσι βρέθηκα στο Λουξεμβούργο, στην έδρα της Eurostat, την ημέρα που έβγαζαν το πόρισμα για τα περιβόητα greek statistics, πραγματικά αισθάνθηκα πολύ άσχημα, νομίζοντας ότι πρέπει να απολογηθώ για τη χώρα μου. Δεν μου μίλησαν άσχημα, αλλά έβλεπα στο βλέμμα τους την αποδοκιμασία. Στα τελευταία μου ταξίδια, με αντιμετώπιζαν περισσότερο με λύπη. Εκλειναν οι κάμερες στο Λονδίνο, στο οικονομικό κέντρο της πόλης, και με ρώταγαν: «Έχετε καταλάβει σε τι κατάσταση βρίσκεστε;». Πρέπει να ομολογήσω ότι αυτό το αίσθημα της συμμόνιας ήταν πιο υποτιμητικό και προσβλητικό.

■ **Πώς βιώνετε ψυχολογικά τα όσα συμβαίνουν; Με απογοήτευση, οργή, πείσμα;**

Με στενοχώρια, με ανησυχία, κυρίως για τα παιδιά μου, με ένα αίσθημα θυμού ότι δεν μας αξίζει αυτό που περνάμε. Δεν θεωρώ ότι

όλοι τα κάναμε όλα λάθος. Παράλληλα, όμως και με μία προσπάθεια να κρατηθώ από αξίες που μου ανεβάζουν το ηθικό, αλλά και με ένα κέντρισμα εφευρετικότητας του πώς θα δημιουργήσω νέα πράγματα για να επιβιώσω στη νέα κατάσταση.

■ **Σε μια τόσο κρίσιμη περίοδο, ποια είναι η μεγαλύτερη πρόκληση για έναν δημοσιογράφο;**

Να καταλάβει σε βάθος τι συμβαίνει στην Ελλάδα και στην παγκόσμια οικονομία και να βοηθήσει καθημερινά στην καλύτερη καταγραφή των γεγονότων, ώστε να μπορεί ο τηλεθεατής ή ο αναγνώστης να κατανοήσει και μετά να κρίνει. Πραγματικά, θεωρώ ότι η πρόκληση είναι τεράστια.

■ **Σας φοβίζει η κρίση στα media;**

Με φοβίζει πάρα πολύ, γιατί θεωρώ ότι -ιδίαιτερα σε αυτή τη δύσκολη στιγμή- πρέπει να μπορέσουν οι δημοσιογράφοι να κάνουν τη δουλειά τους όσο πιο καλά γίνεται και όχι να μείνουν άνεργοι.

■ **Άλλα Μέσα τήρησαν φιλομνημονιακή στά-**

ση, άλλα όχι. Ποια είναι η δική σας άποψη; Είστε υπέρμαχος της λογικής του «αναγκαίου κακού»;

Δεν θέλω να κρίνω κάτι που δεν γνωρίζω. Κάποια από τα μέτρα είναι σωστά ή προς τη σωστή κατεύθυνση, άλλα δεν με έχουν πείσει ότι θα φέρουν το αποτέλεσμα που επιθυμούμε.

■ **Κυβέρνηση Παπαδήμου έως το τέλος της τετραετίας ή εκλογές σύντομα;**

Δεν το αποφασίζει ένας δημοσιογράφος αυτό. Όταν ανέλαβε η κυβέρνηση Παπαδήμου, ανέλαβε για έναν συγκεκριμένο σκοπό. Αςβάλουμε αυτή τη φορά το καλό της χώρας πάνω από κάθε άλλο και ας αποφασίσουμε για τις εκλογές και για όλα με νηφαλιότητα.

■ **Έχετε ζήσει στο παρελθόν στο εξωτερικό. Σκέφτεστε το ενδεχόμενο να φύγετε εκτός Ελλάδας;**

Καθημερινά το ονειρεύομαι, κυρίως γιατί θεωρώ ότι οι συνθήκες διαβίωσης γίνονται όλο και πιο δύσκολες εδώ. Δύσκολα, όμως θα το κάνω, γιατί με πιάνει το πείσμα και θέλω να παλέψω για τη χώρα μου, την οποία αγαπώ.

«Ο ΕΡΩΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΥΓΗ»

■ **Υπάρχει κάποιος «φάκελος» στη ζωή σας που θα θέλατε, αλλά δεν έχετε ανοίξει ακόμα;**

Πριν από έναν χρόνο, θα απαντούσα πως υπάρχει. Από το καλοκαίρι και μετά, όταν βγήκε το πρώτο μου βιβλίο «Κρυμμένο στο Αιγαίο» (Εκδόσεις Πατάκι), ένιωσα ότι πολλά από αυτά που ήθελα να εκφράσω πήραν μορφή.

■ **Έχει ειπωθεί ότι η πιο ανέξοδη διαφυγή από την κρίση είναι ο έρωτας. Συμφωνείτε;**

Σίγουρα ο έρωτας που κατευθύνει τα πάντα, κατά μία έννοια, είναι μία διαφυγή. Εγώ θα πρόσθετα και τη φιλία και τη δημιουργικότητα ως απάντηση στην κρίση.

■ **Τα παιδιά σας σας δίνουν μια άλλη οπτική στα πράγματα;**

Η παρουσία τους και μόνο, αλλά και τα αθάνα προβλήματα που τα απασχολούν, μου δίνουν μία άλλη οπτική στα πράγματα, ίσως τη σωστή. Στα παιδιά μου μιλάω για τα προβλήματα της χώρας, τους εξηγώ ότι μπορώ και, πραγματικά, οι απλές ερωτήσεις που μου κάνουν είναι αφοπλιστικές. Τους απαντώ πάντα ότι είναι πιο έξυπνα από τους μεγάλους.

Διεθνώς

«Στα τελευταία ταξίδια μου με αντιμετώπιζαν με λύπη. Αυτό το αίσθημα συμμόνιας ήταν πιο υποτιμητικό»